

симост" след процеса в София срещу участниците в Арабаконашкия обир.

Лично запознат от Каравелов с трудностите по финансирането на революционния орган,¹⁵ през юли-август 1873 г. П. Хитов се обръща с писма към различни свои познати от българската емиграция в Румъния и ги убеждава да направят всичко възможно, за да съберат средства, които да осигурят продължаването на в. "Независимост".¹⁶ За усилията си в тази насока пише на 11 юли 1873 г. и на Иван Драсов в Писек.¹⁷ Първи се отзовават българите в Слатина и на 5 август с.г. Иван х.Николов Български съобщава на П. Хитов, че заедно с Тома Пантелеев събрали 443 гр. и "ги пратихме на Каравелова помощ за да ся поддържа вестникът му и да не падне".¹⁸ Призивът на войводата изглежда обаче не намира по-широк отзвук и както свидетелства кореспонденцията, разменена между Драсов, Каравелов и Хитов,¹⁹ въпросът за продължаването на "Независимост" остава висящ до 9 септември 1873 г., когато Каравелов декларира пред Хитов решението си да остане до "напролет". В същото писмо редакторът потвърждава, че е получил помощ единствено от Слатина.²⁰ Към края на септември на призивите за подкрепа на "Независимост" се отзовават и българите от Крайова и Владимир Д. Ранов съобщава на П. Хитов в Белград, че са събрали 25 спомоществатели за "този свободострунни вестник", който българите са длъжни да подкрепят, "зачтото други нямаме" и са изпратили имената им на Л. Каравелов.²¹ Тези единични акции обаче не са достатъчни, за да осигурят финансовото закрепване на изданието. Войводата явно е достатъчно наясно със ситуацията и на 3 октомври този път в писмо до Киряк Цанков в Болград отново апелира за помощ за Каравелов и вестника, като заявява, че спре ли "Независимост", "без него ще останем съвсем мъртви". Въпреки че самият той е финансово затруднен, лично обещава 10 немски жълтици помощ за изданието.²² Последното спомоществование така и не се реализира,²³ но към момента, в който е направено, има голямо символично значение за моралната подкрепа на Каравелов и решението му за продължаване на "Независимост". В търсене на различни пътища за финансиране на вестника Каравелов обмисля и възможността да продаде къщата на съпругата си Наталия в Белград и моли Хитов да обсъди това негово предложение с брат й Настас Петрович.²⁴

Така до последния ден на излизането на в. "Независимост" войводата остава един от най-големите поддръжници на революционното букурещко издание. Не случайно на 8 ноември 1874 г. към Хитов се обръща завърналият се в България Йордан Наумов, за да разбере излиза ли още вестникът.²⁵

Освен като настоятел и поддръжник на "Свобода/Независимост" Хитов се изявява и като автор на материали за вестника. Както вече имах възможност да докажа, известната дописка за Арабаконашкия обир, поместена в бр.23 (или бр.1 на "Независимост"), е негово дело въз основа на сведенията на успелия да се прехвърли в Сърбия член на Софийския комитет йеромонах Геннадий.²⁶ В писмо до Каравелов Хитов изложил истинското състояние около направените от османската власт разкрития, информирал го за бягството на Геннадий, а отделно написал и друг материал, целящ да отклони вниманието от връзката на БРЦК с обира на пощата в Араба-